

původně udělená je účinky svými omezena na obec dosavadního stanoviště.

Jiná je věc, chce-li provozovati výčep v téže osadě na místě jiném, nežli pro něj mu byla koncese udělena. V tomto případě nepotřebuje k tomu nové koncese, avšak má si vyžádat schválení živn. úřadu (§ 27 odst. 1 živn. zák.). Provozuje-li pak živnost výčepnickou na jiném místě v téže osadě, pak vykonává tuto činnost, třeba si k tomu předepsaného schválení živn. úřadu nevyžádal, na základě koncese jemu dříve udělené a nelze říci, že by oprávnění toto vůbec neprovozoval. Provozování výčepní živnosti tímto způsobem bez předepsaného schválení živn. úřadu může sice odůvodniti trestnost majitele živnosti podle předpisu živn. zák. stejně jako provozování této živnosti neschváleným náměstkem anebo nájemcem (§ 26 odst. 4 živn. zák.), avšak netvoří předpoklad pro použití § 5 odst. 2 lit. d) zák. č. 96/1929 Sb.

Č. 11.718.

Zaměstnanci veřejní. — Školství. — Samospráva zemská: * Příslušným ministerstvem ve sporech ze služebního poměru učitelů zemských hospodářských škol ve smyslu čl. 8 odst. 1 zák. o org. pol. správy č. 125/1927 Sb. jest ministerstvo zemědělství.

(Nález ze dne 5. února 1935 č. 11.189/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9537/31, 10.791/33, 11.246/34.

Věc: Ing. Vladimír D. v P. (adv. Dr. Ondřej Spurný z Prahy) proti ministerstvu vnitra o dání na dovolenou s čekatelným.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem mor. zem. výboru z 16. listopadu 1928 bylo st-li, profesoru zem. vyšší hospodářské školy v Olomouci, oznámeno, že se mor. zem. výbor usnesl ve své schůzi dne 16. listopadu 1928 dáti ho podle analogie § 83 služ. pragm. pro zem. zaměstnance na dovolenou s čekatelným. St-l zároveň byl upozorněn, že je mu volno podle analogie § 94 resp. § 95 uvedené pragmatiky proti tomuto opatření podati do 14 dnů námitky k zem. výboru. St-l podal proti tomuto výnosu námitky u zem. úřadu v Brně dne 15. prosince 1928. Výnosem zem. presidenta v Brně z 22. února 1929 bylo st-li oznámeno, že zem. výbor země Moravskoslezské ve schůzi konané dne 22. února 1929 námitkám těm nevyhověl, a byl tedy st-l ponechán na dovolené s čekatelným.

Ke stížnosti st-lově zrušil nss nář. Boh. A 9537/31 toto rozhodnutí zem. výboru jakožto akt úřadu nepřislušného, poněvadž o námitkách st-lových měl podle § 53 org. zák. rozhodnouti zem. president země Moravskoslezské a nikoliv zem. výbor. Rozhodnutím ze 6. února 1932 zamítl pak zem. president námitky st-lovy proti rozhodnutí býv. mor. zem. výboru z 16. listopadu 1928, jímž byl podle analogie § 83 služ. pragm. pro zem. zaměstnance dán na dovolenou s čekatelným.

Odvolání st-lovo zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů v cit. rozhodnutí uvedených a dalších důvodů vlastních.

Maje rozhodovati o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil nss nejprve zkoumati, zda žal. úřad byl příslušným k vydání nař. rozhod-

nutí. Předmětem sporu v daném případě jest dání st-le jakožto profesora zem. vyšší hospodářské školy v Olomouci na dovolenou s čekatelným podle analogie Šu 83 služ. pragmatiky pro zem. zaměstnance moravské.

Jakožto profesor zem. vyšší hospodářské školy stal se st-l podle § 10 odst. 1 zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. zaměstnancem země Moravskoslezské a podléhal podle § 53 cit. zák. ve věcech služebního poměru, pokud by šlo o ustanovení ve službách zemských, kompetenci zem. presidenta. Podle ustálené judikatury nss-u (srov. na př. Boh. A 11.246/34, 10.791/33, 9537/31) není výrok zem. presidenta, rozhoduje-li o služebních poměrech zem. zaměstnanců ve smyslu posl. věty odst. 1 § 53 org. zák. konečný, nýbrž lze se z něho odvolati podle čl. 8 odst. 1 zák. o org. pol. správy č. 125/1927 Sb. k příslušnému ministerstvu. Podle § 1 zák. z 9. dubna 1920 č. 281 Sb. přísluší nejvyšší správa veškerého zemědělského školství, a to hospodářských akademií, středních a nižších středních škol hospodářských, lesnických a hospodářských, zemědělsko-speciálních, jakož i lidových škol hospodářských, zemědělského vyučování a dozor na ně výhradně státu, jenž vykonává tuto správu i řečený dozor min. zeměd. Na tomto stavu nebylo nic měněno ani dalšími zákonnými úpravami vydanými až do vydání nař. rozhodnutí. Srov. na příklad vl. nař. č. 196/23, 25/25, 115/26, 267/25, 108/26, 148/30, 162/30 Sb. Všechny tyto pozdější normy vycházejí z toho, že působnost min. zeměd. ve věcech zemědělských škol zůstala nedotčena.

Z ustanovení svrchu cit. plyne, že i o sporech profesorů zemských vyšších hospodářských škol vyplývajících ze služebního poměru rozhoduje v poslední instanci min. zeměd. Bylo tedy i v daném případě příslušno rozhodnouti o odvolání st-lově z výroku zem. presidenta toto min. Povinností žal. úřadu bylo, aby přes právní poučení dané st-li zem. úřadem v Brně zkoumal z moci úřední svou kompetenci a zrušil rozhodnutí zem. úřadu pro vadnost řízení pro nesprávné právní poučení. Neučinil-li tak a rozhodl o odvolání st-lově meritorně, osvojil si kompetenci, která mu nepříslušela, a bylo proto jeho rozhodnutí jakožto úřadu nepřislušného zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.719.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I. * Revise mezd podle § 15 zák. č. 221/1924 Sb. jest činem, přerušujícím promlčení podle § 177 cit. zák., je-li v kausální souvislosti s předpisem pojistného, o jehož promlčení jde. — II. Je přípustna dohoda mezi zaměstnavatelem a nemoc. pojišťovnou o kolektivním předpisu pojistného?

(Nález ze dne 5. února 1935 č. 11.205/35.)

V ě c: Václav J. Cz. v L. proti zemskému úřadu v Brně o dodatečný předpis pojistného.